

ріжних учених, записки льокальні, привілеї і т. и. До статі додана табеля про стан шкіл народних тернопільського циркулу в 1818 р.

Автор обіцяє про сю справу писати ще дальше.

На послідок зробим ш. авторови замітку, що до мови — вона в сій статі дуже недбала; ми наведем лише кілька слів: луп (здобич), ведля, сточили битву; а предсеї ми в першій мірі повинні дбати, щоб мову нашу не поганити чужими варваризмами.

*М. К.*

М. Н. Бережковъ — Георгій Конисскій, какъ проповѣдникъ, К., 1895, с. 15.

Отся невеличка промова, виголошена на актї Нїжинського інституту, належить до числа ювілейних згадок та статей про Г. Конисського і має своєю метою дати коротеньку характеристику його як проповідника. Після вступних уваг, що в давній Русі живе провідництво з церковної катедри стрічалось рідко і що нову самостійну проповідь і її теорію ми знаходимо на Україні в XVII—XVIII в. в часи впливу схолястичної науки — автор переходить до промов та проповідей К. Він переказує більш чи менш повно зміст і подає уривки з 3 проповідей, котрі мають К. як проповідника-мораліста, що завсеїди боров ся в напрямком епікурейського матеріалізму і виявляв темні сторони в житю тогочасного суспільства. В окрему групу д. Бережков кладе проповіді, що стоять в безпосереднім звязку зо стрічею імператриці чи з царськими сьвятами; д. Бережков зазначає тут високий стиль, глибоке пошанованне, навіть ентузіяз там, де річ іде про Катерину II. Як найбільш гарно оброблені проповіді автор визначає 4 — 1762, 1765, 1773, 1787 р., де на його думку вповні виявили ся артизм в укладі, величчя думки, краса виразів.

*О. Г—ий.*

И. Сребницкий — Къ біографіи Георгія Конисскаго, К., 1895, ст. 37 (відбитка з I т. Сборника нїжинського історично-філльогічного товариства).

На столітні роковини смерти Георгія Конисського (1895 р.) вийшло чимало більш-менш докладних нарисів його житя, але нарисів цілком компілятивних, себто переказів одної старої біографії Георгія, написаної протоєреєм Григоровичом і доданої до першого видання творів славного архієрея (1835 р.). Що в тих нарисах (в часописах „Русская Бесѣда“, Русское Обзорѣніе“, „Могилевскія Епархіальныя Вѣдомости“, „Черниговскія Епарх. Вѣдомости“ і инч.) є нового проти біографії Григоровича, те все взято або з „Исторіи Воссоєдиненія Уніатовъ“ Кояловича, або з „Исторіи Западнорусской Церкви“ Чистовича. Нових матеріалів не